

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 15.11.2022
C(2022) 8067 final

ANNEX

LIITE

asiakirjaan

KOMISSION TIEDONANTO

**Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta
vähämerkityksiseen tukeen annettavaa komission asetusta koskevan luonnoksen sisällön
hyväksyminen**

LIITE

KOMISSIO ASETUS (EU) .../...,

annettu XXX,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen

LUONNOS

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 13 päivänä heinäkuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588¹ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet täyttävä julkinen rahoitus on valtiontukea, ja siitä on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, jotka vapautetaan tästä ilmoitusvaatimuksesta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaan komissio voi antaa kyseisiä valtiontukimuotoja koskevia asetuksia. Neuvosto päätti asetuksen (EU) 2015/1588² nojalla perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että vähämerkityksinen tuki (eli yhdelle yritykselle tietyn ajanjakson aikana myönnetty tuki, joka ei ylitä tiettyä määrää) voisi olla tällainen tukimuoto. Tämän perusteella vähämerkityksisen tuen ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita, minkä vuoksi siihen ei sovelleta ilmoitusmenettelyä.
- (2) Komissio on lukuisissa päätöksissä selventänyt perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt politiikkansa, joka koskee vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää, jota pienempään määrään perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Se on esittänyt tämän

¹ EUVL L 248, 24.9.2015, s. 1.

² Neuvoston asetukset (EU) 2015/1588, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 1).

politiikkansa ensin vähämerkityksistä tukea koskevassa tiedonannossaan³ ja myöhemmin komission asetuksissa (EY) N:o 69/2001⁴, (EY) N:o 1998/2006⁵ ja (EU) N:o 1407/2013⁶. Asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on aiheellista tarkistaa tiettyjä kyseisessä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä.

- (3) On aiheellista korottaa jäsenvaltiossa yhdelle yritykselle kolmen vuoden aikana myönnettävän vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä 275 000 euroon. Tämä enimmäismäärä kuvastaa asetuksen (EU) N:o 1407/2013 voimaantulon jälkeen tapahtunutta inflaatiokehitystä ja todennäköistä arvioitua kehitystä tämän asetuksen voimassaoloaikana. Tämä enimmäismäärä on tarpeen sen varmistamiseksi, että kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden osalta voidaan katsoa, ettei niillä ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja etteivät ne vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua.
- (4) Sovellettaessa perussopimuksen kilpailusääntöjä yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta siitä, ovatko ne luonnollisia henkilöitä vai oikeushenkilöitä, ja siitä, mikä niiden oikeudellinen muoto tai rahoitustapa on.⁷ Euroopan unionin tuomioistuin on selventänyt, että yksikön, joka ”omistaa määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia yhtiöstä” ja ”joka käyttää tosiasiallisesti tätä määräysvaltaa osallistumalla välittömästi tai välillisesti yhtiön hallinnointiin”, on katsottava osallistuvan kyseisen yhtiön taloudellisen toiminnan harjoittamiseen. Näin ollen itse yksikköä on pidettävä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yrityksenä.⁸ Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että kaikki saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt olisi katsottava yhdeksi yritykseksi.⁹ Tässä asetuksessa olisi oikeusvarmuuden vuoksi ja hallinnollisen rasituksen keventämiseksi vahvistettava selkeä ja tyhjentävä luettelo perusteista, joiden perusteella voidaan määrittää, milloin kahta tai useampaa yritystä samassa jäsenvaltiossa on pidettävä yhtenä yrityksenä. Komissio on valinnut tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarkoituksenmukaiset perusteet komission suosituksen 2003/361/EY¹⁰ ja komission asetuksen (EU) N:o 651/2014¹¹ liitteeseen I sisältyvässä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) määritelmässä vahvistetuista ’sidosyritysten’ määrittelyssä sovellettavista vakiintuneista perusteista. Näitä perusteita olisi tämän asetuksen soveltamisala huomioon ottaen sovellettava sekä pk-yrityksiin että suuriin yrityksiin, ja niillä olisi varmistettava, että

³ Komission tiedonanto vähämerkityksisestä tuesta, (EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁴ Komission asetus (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁵ Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁶ Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁷ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.1.2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze ym., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ Ks. ed. alaviite, 112 ja 113 kohta.

⁹ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.6.2002, Alankomaat v. komissio, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

¹¹ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

sidosyritysten ryhmää pidetään vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä sovellettaessa yhtenä yrityksenä. Sellaisten yritysten, joilla ei ole toisiinsa muuta suhdetta kuin se, että niistä jokaisella on suora yhteys samaan julkiseen elimeen tai samoihin julkisiin elimiin, ei katsota olevan toisiinsa sidoksissa. Saman julkisen elimen tai samojen julkisten elinten määräysvallassa olevien yritysten, joilla voi olla itsenäinen päätösvalta, erityistilanne on sen vuoksi otettu huomioon.

- (5) Jotta voidaan ottaa huomioon maanteiden tavaraliikenteen alalla toimivien yritysten pieni keskimääräinen koko sekä asetuksen (EU) N:o 1407/2013 voimaantulon jälkeen tapahtunut inflaatiokehitys ja tämän asetuksen voimassaoloaikana todennäköisesti tapahtuva arvioitu kehitys, on aiheellista korottaa tuen enimmäismäärä 137 500 euroon, kun on kyse yrityksistä, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun. Yhdistettyä palvelua, jossa tosiasiallinen kuljetus on vain yksi osa palvelua, kuten muuttopalvelut, posti- tai kuriiripalvelut tai jätteiden keruu- tai käsittelypalvelut, ei pitäisi katsoa kuljetuspalveluksi.
- (6) Kun otetaan huomioon alkutuotantoaloihin kuuluvilla maataloustuotteiden tuotannon, kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla sovellettavat erityiset säännöt ja riski siitä, että tässä asetuksessa säädettyä enimmäismäärää pienemmätkin tukimäärät saattavat silti täyttää perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin.
- (7) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen välillä on yhtäläisyyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi ja kaupan pitämiseksi ei tässä yhteydessä pitäisi katsoa maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten (kuten viljan korjuuta, leikkuuta ja puintia tai munien pakkaamista) eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille.
- (8) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai joilla siitä poikettaisiin.¹² Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.
- (9) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukeen tai tukeen, jonka ehtona on kotimaisten tavaroiden tai palvelujen käyttö tuontitavaroiden tai -palvelujen sijaan. Sitä ei varsinkaan tulisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 ”ei suljeta pois kaikkia tukia, joilla voi olla vaikutusta vientiin, vaan ainoastaan tuet, joiden välittömänä tarkoituksena on jo niiden muodon perusteella tukea myyntiä toisiin valtioihin”.¹³ Tuki messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei yleensä ole vientitukea.

¹² Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.12.2002, Ranska v. komissio, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, 31 kohta.

¹³ Unionin tuomioistuimen tuomio 28.2.2018, ZPT AD v. Narodno sabranie na Republika Bulgaria ym., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, 55 kohta.

- (10) Tätä asetusta sovellettaessa huomioon otettavaa kolmen vuoden ajanjaksoa olisi arvioitava jatkuvasti. Jokaisen uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä on otettava huomioon kuluvan verovuoden sekä kahden edeltävän verovuoden aikana myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.
- (11) Jos yritys toimii tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla ja tämän lisäksi toimii muilla aloilla tai harjoittaa muita toimintoja, tätä asetusta olisi sovellettava näihin muihin aloihin tai toimintoihin edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettavat toiminnot eivät hyödy vähämerkityksisestä tuesta (käyttämällä tarkoituksenmukaisia keinoja, kuten toimintojen tai kirjanpidon eriyttämistä). Samaa periaatetta olisi sovellettava, jos yritys toimii aloilla, joilla sovelletaan pienempiä vähämerkityksisen tuen enimmäismääriä. Jos ei voida varmistaa, että toiminnot aloilla, joihin sovelletaan pienempiä vähämerkityksisen tuen enimmäismääriä, saavat vähämerkityksistä tukea ainoastaan näihin pienempiin enimmäismääriin asti, pienintä enimmäismäärää olisi sovellettava yrityksen kaikkiin toimintoihin.
- (12) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että ei ole mahdollista kiertää erityisissä asetuksissa tai komission päätöksissä säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä. Siinä olisi myös säädettävä selkeistä tuen kasautumista koskevista säännöistä, joita on helppo soveltaa.
- (13) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että toimenpide ei ole perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi silloin, kun toimenpide noudattaa markkinataloussijoittajaperiaatetta tai siihen ei sisälly valtion varojen siirtoa. Etenkään komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea. Sitä ei pitäisi ottaa huomioon määritettäessä, onko asianomaista enimmäismäärää noudatettu.
- (14) Läpinäkyvyyden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan sellaiseen vähämerkityksiseen tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ('läpinäkyvä tuki'). Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten tai muiden sellaisten välineiden osalta, joille on määrätty yläraja, jolla voidaan varmistaa, ettei sovellettavaa enimmäismäärää ylitetä. Ylärajan asettaminen tarkoittaa sitä, että niin kauan kuin tuen tarkka määrä ei ole tiedossa, jäsenvaltion on oletettava, että tuen määrä vastaa ylärajaa, jotta voidaan varmistaa, että useat tukitoimenpiteet yhdessä eivät ylitä tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää, ja soveltaa kasautumista koskevia sääntöjä.
- (15) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Läpinäkyvien tukien bruttoavustusekvivalentti on laskettava niiden myöntämishetkellä voimassa olevien markkinakorkojen perusteella, lukuun ottamatta avustuksina myönnettäviä tai useissa erissä maksettavia tukia. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä

viitekorkoja, sellaisina kuin ne on vahvistettu komission tiedonannossa viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta¹⁴.

- (16) Lainoista koostuvaa tukea, myös lainojen muodossa myönnettävää vähämerkityksistä riskirahoitustukea, olisi pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa lyhytaikaisten pienten lainojen käsittelyä, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä lainan määrä että sen kesto. Sellaisten lainojen, jotka on suojattu vähintään 50 prosenttia lainasta kattavalla vakuudella ja joiden määrä on enintään 1 375 000 euroa ja kesto enintään viisi vuotta tai joiden määrä on enintään 687 500 euroa ja kesto enintään kymmenen vuotta, bruttoavustusekvivalentin voidaan katsoa olevan enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Tämä perustuu komission kokemukseen ja komission asetuksen (EU) N:o 1407/2013 voimaantulon jälkeen tapahtuneeseen inflaatiokehitykseen ja todennäköiseen kehitykseen tämän asetuksen voimassaoloaikana. Koska sellaisille yrityksille, jotka eivät ehkä pysty maksamaan lainaa takaisin, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyy vaikeuksia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa tällaisiin yrityksiin.
- (17) Pääomapanoksista koostuva tuki pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Riskirahoitusta koskevissa suuntaviivoissa¹⁵ tarkoitetuista oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, paitsi jos kyseisellä toimenpiteellä annetaan pääomaa enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.
- (18) Takauksista koostuva tuki, mukaan lukien takausten muodossa myönnettävä vähämerkityksinen riskirahoitustuki, olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa kyseisen kaltaisille yrityksille vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella¹⁶. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa sellaisten lyhytaikaisten takausten käsittelyä, joilla katetaan enintään 80 prosenttia suhteellisen pienestä lainasta, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä takauksen kohteena olevan lainan määrä että takauksen kesto. Tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisten liiketoimien takauksiin, joissa ei ole kyse lainasta, kuten omaa pääomaa koskevien liiketoimien takauksiin. Jos i) takaus on enintään 80 prosenttia kohteena olevasta lainasta; ii) takauksella katettu määrä on enintään 2 062 500 euroa; ja iii) takauksen kesto on enintään viisi vuotta, olisi katsottava, että takauksen bruttoavustusekvivalentti on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Sama pätee, jos i) takaus on enintään 80 prosenttia kohteena olevasta lainasta, ii) takauksella katettu määrä on enintään 1 031 250 euroa; ja iii) takauksen kesto on enintään kymmenen vuotta. Lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää takauksen bruttoavustusekvivalentin laskemiseen menetelmää, joka on jo ilmoitettu komissiolle jonkin muun, ilmoittamisajankohtana

¹⁴ Komission tiedonanto viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta (EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6).

¹⁵ Komission tiedonanto – Suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi (EUVL C 508, 16.12.2021, s. 1).

¹⁶ Ks. esimerkiksi komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

sovelletun valtiontukia koskevan komission asetuksen nojalla ja jonka komissio on katsonut olevan takaustiedonannon¹⁷ tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen, edellyttäen, että hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimityyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan. Koska sellaisille yrityksille, jotka eivät ehkä pysty maksamaan lainaa takaisin, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyy vaikeuksia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa tällaisiin yrityksiin.

- (19) Jos vähämerkityksistä tukea koskeva ohjelma pannaan täytäntöön rahoituksen välittäjien kautta, olisi varmistettava, että tällaiset välittäjät eivät saa valtiontukea. Tämä voidaan tehdä esimerkiksi siten, että valtion takauksista hyötyviä rahoituksen välittäjiä vaaditaan maksamaan markkinaehtoinen takausmaksu tai siirtämään mahdollinen etu täysimääräisesti lopullisille tuensaajille, taikka noudattamalla vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja muita tämän asetuksen edellytyksiä myös välittäjien tasolla.
- (20) Komissio tarkastelee jäsenvaltion tehtyä ilmoituksen, johtaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos tai oman pääoman ehtoisen tai luonteisen sijoituksen muotoinen riskirahoitustoimenpide, bruttoavustusekvivalenttiin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka näin ollen voisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (21) Komissiolla on velvollisuus varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi helpotettava tämän tehtävän hoitamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle vähämerkityksistä tukea koskevan säännön nojalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä myönnetyn tuen valvontaa sen varmistamiseksi, että asianomaisia enimmäismääriä ei ylitetä ja että tuen kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan. Noudattaakseen tätä velvoitettaan jäsenvaltioiden olisi tarjottava täydelliset tiedot myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta unionin tai kansallisen tason rekisterissä ja tarkistettava, ettei mahdollinen uusi tuki johda asianomaisen enimmäismäärän ylittymiseen.
- (22) Tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava ottaen huomioon komission saama kokemus ja erityisesti tarve tarkistaa säännöllisesti valtiontukipolitiikkaa. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy eikä sitä jatketa, jäsenvaltioilla on tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluneita vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi,

¹⁷ Ks. edellinen alaviite.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yrityksille myönnettävään tukeen kaikilla aloilla, lukuun ottamatta
 - a) tukea asetuksen (EU) N:o 1379/2013¹⁸ soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille;
 - b) tukea maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille;
 - c) tukea maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille seuraavissa tapauksissa:
 - 1) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten kaupan pitämien maataloustuotteiden hinnan tai määrän mukaan;
 - 2) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille;
 - d) tukea kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin eli tukea, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
 - e) tukea, jonka ehtona on kotimaisten tavaroiden ja palvelujen käyttö tuontitavaroiden ja -palvelujen sijaan.
2. Jos yritys toimii 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla aloilla ja lisäksi yhdellä tai useammalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla alalla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, tätä asetusta sovelletaan jälkimmäisiä aloja tai toimintoja varten myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kirjanpidon, että tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'maataloustuotteilla' perussopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta asetuksessa (EU) N:o 1379/2013 tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita;

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

- b) 'maataloustuotteiden jalostamisella' maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;
 - c) 'maataloustuotteiden kaupan pitämisellä' tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten. Alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjille katsotaan kaupan pitämiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.
2. "Yhteen yritykseen" sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa kaikki yritykset, joiden välillä vallitsee vähintään yksi seuraavista suhteista:
- a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
 - b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
 - c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;
 - d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.
- Yritykset, joilla on jokin a–d alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman toisen yrityksen kautta, katsotaan myös yhdeksi yritykseksi.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita eikä niihin sen vuoksi sovelleta perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.
2. Jäsenvaltion yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 275 000:ta euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana.

Jäsenvaltion maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun suorittavalle yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 137 500:ta euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Jos yritys suorittaa maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun ja sillä on lisäksi muita toimintoja, joihin sovelletaan 275 000 euron enimmäismäärää, kyseiseen yritykseen sovelletaan 275 000 euron enimmäismäärää edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kirjanpidon, että maanteiden tavarakuljetusten saama tuki on enintään 137 500 euroa ja että vähämerkityksistä tukea ei käytetä maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen hankintaan.

3. Vähämerkityksinen tuki katsotaan myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle annetaan laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, riippumatta ajankohdasta, jolloin vähämerkityksinen tuki maksetaan yritykselle.
4. Edellä 2 kohdassa säädettyjä enimmäismääriä sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta tai tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Kolmen verovuoden jakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.
5. Edellä 2 kohdassa säädettyjen enimmäismäärien soveltamiseksi tuki ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on tuen myöntämishetkellä sovellettava diskonttokorko.
6. Jos 2 kohdassa säädetty asianomainen enimmäismäärä ylittyisi uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen vuoksi, kyseisen uuden tuen mihinkään osaan ei saa soveltaa tätä asetusta.
7. Sulautumisten ja yrityskauppojen tapauksessa kaikki aikaisemmin jollekin sulautuvista yrityksistä myönnetty vähämerkityksinen tuki on otettava huomioon määritettäessä, ylittääkö uudelle yritykselle tai ostajayritykselle myönnettävä uusi vähämerkityksinen tuki enimmäismäärän. Ennen sulautumaa tai yrityskauppaa sääntöjenmukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki säilyy laillisena.
8. Jos yksi yritys jaetaan kahdeksi tai useammaksi erilliseksi yritykseksi, ennen jakoa myönnetty vähämerkityksinen tuki on kohdennettava tuesta hyötynneelle yritykselle eli periaatteessa sille yritykselle, joka ottaa hoitaakseen toiminnot, joihin vähämerkityksinen tuki käytettiin. Jos tällainen kohdentaminen ei ole mahdollista, vähämerkityksinen tuki on kohdennettava suhteessa uusien yritysten pääoman kirjanpitoarvoon sinä päivänä, jona jakaminen tapahtui.

4 artikla

Bruttoavustusekvivalentin laskeminen

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia, jäljempänä 'läpinäkyvä tuki'.
2. Avustuksista tai korkotuista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi.
3. Lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos
 - a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä se täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

- b) lainan vakuudet kattavat vähintään 50 prosenttia lainasta ja lainan määrä on 1 375 000 euroa (tai 687 500 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) viiden vuoden aikana tai 687 500 euroa (tai 343 750 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) kymmenen vuoden aikana; jos lainan määrä on näitä määriä pienempi tai se myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, lainan bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai
 - c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisen aikaan sovellettavan viitekoron perusteella.
4. Pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.
5. Oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos yhdelle yritykselle annetun pääoman määrä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.
6. Takauksista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos
- a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä se täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja
 - b) takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta ja takauksella katettu määrä on 2 062 500 euroa (tai 1 031 250 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) ja takauksen kesto viisi vuotta tai takauksella katettu määrä on 1 031 250 euroa (tai 515 625 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) ja takauksen kesto kymmenen vuotta; jos takauksella katettu määrä on näitä määriä pienempi tai takaus myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, takauksen bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai
 - c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai
 - d) ennen takauksen täytäntöönpanoa,
 - 1) bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on jo ilmoitettu komissiolle jonkin muun, ilmoittamisajankohtana sovelletun valtioneuvoston päätöksen nojalla ja komissio on hyväksynyt sen olevan takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen, ja
 - 2) kyseinen menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintatyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

7. Muista välineistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos välineessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että enimmäismäärää ei ylitetä.

5 artikla

Tuen kasautuminen

1. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua komission asetuksen (EU) N:o 360/2012¹⁹ mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa kyseisessä asetuksessa vahvistettuun enimmäismäärään asti. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua muiden vähämerkityksistä tukea koskevien asetusten mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun asianomaiseen enimmäismäärään asti.
2. Vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin tai samaan riskirahoitustoimenpiteeseen myönnettävän valtiontuen kanssa, jos tällainen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän. Vähämerkityksinen tuki, jota ei ole myönnetty tai kohdennettu tiettyihin tukikelpoisiin kustannuksiin, saa kasautua muun valtiontuen kanssa, joka on myönnetty komission antaman ryhmäpoikkeusasetuksen tai päätöksen nojalla.

6 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti, sen on ilmoitettava kyseiselle yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä, sekä viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen mukaisesti eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja kyseisille yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettua asianomaista enimmäismäärää noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.
2. Jäsenvaltion on varmistettava, että käyttöön asetetaan vähämerkityksistä tukea koskeva keskusrekisteri, joka sisältää täydelliset tiedot kaikesta sen viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta. Vähämerkityksistä tukea koskeva

¹⁹ Komission asetus (EU) N:o 360/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 114, 26.4.2012, s. 8).

keskusrekisteri on perustettava kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Vähämerkityksistä tukea koskeva keskusrekisteri on toteutettava siten, että tiedot ovat helposti saatavilla. Tiedot on julkaistava sellaisessa avoimessa taulukkkodatamuodossa, joka mahdollistaa hakujen tekemisen sekä tietojen poimimisen, lataamisen ja julkaisemisen helposti internetissä, esimerkiksi csv- tai xml-muodossa. Vähämerkityksistä tukea koskevan keskusrekisterin on oltava saatavilla verkkosivuston kautta ilman rajoituksia, kuten vaatimusta sen käyttöä edeltävästä käyttäjän rekisteröitymisestä. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltio voi asettaa saataville täydelliset tiedot kaikesta viranomaistensa myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta unionin tason rekisterissä. Edellä olevaa 1 kohtaa lakataan soveltamasta ajankohdasta, jona keskusrekisterin sisältämät tiedot kattavat kolmen verovuoden jakson.

3. Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen mukaisesti vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 3 artiklan 2 kohdassa säädetyn asianomaisen enimmäismäärän ja että kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.
4. Jäsenvaltioiden on julkaistava vähämerkityksistä tukea koskevassa unionin tai kansallisen tason keskusrekisterissä seuraavat tiedot: edunsaajan tunnistetiedot²⁰, tuen määrä, tuen myöntämispäivä, tuen myöntänyt viranomainen, tukiväline ja kyseeseen tuleva ala Euroopan yhteisön tilastollisen toimialaluokituksen, jäljempänä 'NACE-luokitus', perusteella²¹.
5. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tietoihin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat tiedot on säilytettävä kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat tiedot on säilytettävä kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jona ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki.
6. Asianomaisen jäsenvaltion on komission kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä noudatettu, ja erityisesti yksittäisen yrityksen saaman, tässä asetuksessa ja muissa vähämerkityksisestä tuesta annetuissa asetuksissa tarkoitetun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

7 artikla

Siirtymäsäännökset

²⁰ Edunsaajan tunnistetietojen on sisällettävä edunsaajan nimi ja edunsaajan tunniste (tunnistenumero ja tunnistetyyppi).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetty edellytykset. Komissio arvioi tuet, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.
2. Asetuksen (EU) N:o 1407/2013 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, mikä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
3. Tämän asetuksen voimassaolon päätyttyä sitä sovelletaan edelleen vielä kuuden kuukauden jakson ajan kaikkiin sellaisiin vähämerkityksisen tuen ohjelmiin, jotka täyttävät tässä asetuksessa säädetty edellytykset.

8 artikla

Voimaantulo ja soveltamisaika

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2024.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2030.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Komission puolesta
Puheenjohtaja